Den Europæiske Unions
Tidende

DA
L-udgaven

2026/261

2.2.2026

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2026/261

af 26. januar 2026

om udfasning af importen af russisk naturgas og forberedelse af udfasningen af russisk olieimport, forbedring af overvågningen af potentiel energiafhængighed og ændring af forordning (EU) 2017/1938

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 194, stk. 2, og artikel 207,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg [1],

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure [2], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den Russiske Føderations ulovlige omfattende invasion af Ukraine i februar 2022 afslørede de dramatiske markeds- og sikkerhedsmæssige konsekvenser af den eksisterende afhængighed af russisk naturgas. I Versailleserklæringen af 11. marts 2022 blev stats- og regeringscheferne derfor enige om gradvis at mindske og i sidste ende helt fjerne afhængigheden af russisk energi. I sin REPowerEU-meddelelse af 8. marts 2022 med titlen »REPowerEU: En fælles europæisk indsats for mere sikker og bæredygtig energi til mere overkommelige priser« og i sin meddelelse af 18. maj 2022 om REPowerEU-planen foreslog Kommissionen konkrete foranstaltninger til på en sikker, økonomisk overkommelig og bæredygtig måde at foretage en fuld diversificering væk fra import af russisk energi. Siden da er der gjort betydelige fremskridt med at diversificere gasforsyningerne væk fra Den Russiske Føderation. Da de resterende mængder russisk naturgas, der strømmer ind i Unionen, stadig er betydelige, meddelte Kommissionen i sin meddelelse af 6. maj 2025 om køreplanen for at bringe importen af russisk energi til ophør (REPowerEU-køreplan), at der ville blive fremlagt et lovgivningsforslag med henblik på helt at udfase importen af russisk gas og forbedre den eksisterende ramme for adressering af energiafhængigheden. For at sikre Unionens energisikkerhed og -modstandsdygtighed er der et akut og strategisk behov for at adressere alle de resterende energiafhængigheder, der er nævnt i REPowerEU-køreplanen, i sin helhed.

(2) Flere eksempler på uanmeldte og uberettigede forsyningsreduktioner og -afbrydelser allerede inden den omfattende invasion af Ukraine såvel som Den Russiske Føderations efterfølgende brug af energi som våben viser, at Den Russiske Føderation systematisk har udnyttet den eksisterende afhængighed af russiske gasforsyninger som et politisk våben til at skade Unionens økonomi. Dette har haft alvorlige negative konsekvenser for medlemsstaterne og Unionens økonomiske sikkerhed, for det indre markeds stabilitet, for Unionens forbrugere og for konkurrenceevnen generelt. Unionen kan derfor ikke længere betragte Den Russiske Føderation og dens energiselskaber som pålidelige energihandelspartnere.

[1] Udtalelse af 18.9.2025 (endnu ikke offentliggjort i EUT).
[2] Europa-Parlamentets holdning af 17.12.2025 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 26.1.2026.

(3) I januar 2006 indstillede Den Russiske Føderation midt i en periode med koldt vejr sine naturgasforsyninger til en række lande i Sydøst- og Centraleuropa, hvilket pressede priserne op og forvoldte eller truede med at forvolde borgerne skade. Den 6. januar 2009 indstillede Den Russiske Føderation på ny gas i transit gennem Ukraine, hvilket berørte 18 medlemsstater, navnlig dem i Central- og Østeuropa. Denne forsyningsafbrydelse førte til alvorlige forstyrrelser på gasmarkederne i regionen og i hele Unionen. Enkelte medlemsstater havde ingen naturgasstrømme i næsten 14 dage, hvilket tvang dem til at lukke for varmen på skoler og fabrikker i længere tid, således at de måtte erklære undtagelsestilstand. Den Russiske Føderation foretog i 2014 en invasion og ulovlig annektering af Krim, beslaglagde ukrainske gasproduktionsaktiver på Krim og reducerede gasforsyningerne til flere medlemsstater, som havde meddelt, at de ville forsyne Ukraine med gas, hvilket igen førte til markedsforstyrrelser og prisstigninger og skadede den økonomiske sikkerhed. Den Russiske Føderations statskontrollerede monopoleksportør Gazprom var fra Kommissionens side genstand for flere undersøgelser om mulig overtrædelse af Unionens konkurrenceregler og har efterfølgende ændret sin adfærd på markedet for at imødekomme Kommissionens konkurrencemæssige betænkeligheder. I flere tilfælde vedrørte de pågældende konkurrencemæssige betænkeligheder de såkaldte »territoriale begrænsninger« i Gazproms gasforsyningskontrakter, der forbød videresalg af gas uden for bestemmelseslandet, samt beviser for, at Gazprom var involveret i illoyal priskonkurrence og gjorde energiforsyninger afhængige af politiske koncessioner, såsom deltagelse i russiske rørledningsprojekter eller erhvervelse af kontrol over Unionens energiaktiver.

(4) Den Russiske Føderations uprovokerede og uberettigede angrebskrig mod Ukraine, som har stået på siden februar 2022, og den efterfølgende brug af reduktioner i gasforsyningen som våben kombineret med manipulation af markederne gennem forsætlige afbrydelser af gasstrømmene har blotlagt sårbarheder og afhængighedsforhold i Unionen og dens medlemsstater med en åbenlys risiko for direkte og alvorlig indvirkning på EU-gasmarkedets funktion, Unionens økonomi og dens væsentlige sikkerhedsinteresser samt risiko for direkte skade på unionsborgerne, eftersom afbrydelser af energiforsyningen kan skade borgernes sundhed eller liv. Der er beviser på, at det statskontrollerede selskab Gazprom bevidst har manipuleret Unionens energimarkeder for at presse energipriserne op. Store underjordiske lagre i Unionen, der kontrolleres af Gazprom, forblev på et hidtil uset lavt niveau, og russiske virksomheder reducerede salget på Unionens gasbørser og indstillede helt brugen af deres egen salgsplatform før invasionen, hvilket påvirkede kortfristede markeder og forværrede den allerede stramme forsyningssituation efter Den Russiske Føderations ulovlige invasion af Ukraine. I marts 2022 standsede eller reducerede Den Russiske Føderation systematisk naturgasforsyningerne til medlemsstaterne, hvilket førte til betydelige forstyrrelser på Unionens gasmarked. Dette påvirkede navnlig forsyningerne til Unionen via Yamal-rørledningen, forsyningerne til Finland samt Nord Stream 1-rørledningen, hvor Gazprom først reducerede strømmene og til sidst helt lukkede for forsyningerne via rørledningen.

(5) Den Russiske Føderations brug af gasforsyning som våben og markedsmanipulation gennem forsætlige afbrydelser af gasstrømmene førte til en pludselig og kraftig stigning i energipriserne i Unionen, hvilket forårsagede hidtil uset prisniveauer i 2022, der var op til otte gange højere end gennemsnittet i de foregående år. Det deraf følgende behov for at finde alternative gasforsyningskilder, ændre forsyningsruter, fylde lagrene til vinteren og finde løsninger på flaskehalsproblemer i Unionens gasinfrastruktur bidrog yderligere til store prisudsving og hidtil usete prisstigninger i 2022.

(6) De usædvanlig høje gaspriser resulterede i høje elpriser og prisstigninger på andre energiprodukter, hvilket førte til vedvarende høj inflation. En dyb økonomisk krise med negative vækstrater i mange medlemsstater forårsaget af de høje energipriser og udsving bragte Unionens økonomi i fare, underminerede forbrugernes købekraft og øgede produktionsomkostningerne, hvilket førte til risici med hensyn til social samhørighed og stabilitet og endog med hensyn til menneskers liv eller sundhed. Forsyningsafbrydelserne førte også til meget alvorlige problemer med hensyn til energiforsyningssikkerheden i Unionen og tvang 11 medlemsstater til at erklære et energikriseniveau i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1938 ([3]). Ved at udnytte Unionens afhængighed under krisen gjorde Den Russiske Føderations manipulation af markedet det muligt for landet at opnå rekordhøje fortjenester fra den resterende energihandel med Europa, idet indtægterne fra gasimporten stadig beløb sig til 15 milliarder EUR i 2024. Disse indtægter kunne anvendes til at finansiere yderligere økonomiske angreb på Unionen, hvilket underminerer den økonomiske sikkerhed. De kunne også anvendes til at finansiere angrebskrigen mod Ukraine, hvilket udgør en alvorlig trussel mod den politiske og økonomiske stabilitet i Europa.

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1938 af 25. oktober 2017 om foranstaltninger til opretholdelse af gasforsyningssikkerheden og ophævelse af forordning (EU) nr. 994/2010 (EUT L 280 af 28.10.2017, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1938/oj).

(7) Den nylige krise har vist, at tillidsprægede handelsforbindelser med partnere, der leverer energiprodukter, er afgørende for at bevare markedsstabiliteten og beskytte menneskers liv og sundhed samt Unionens væsentlige sikkerhedsinteresser, navnlig fordi Unionen i vid udstrækning er afhængig af energiimport fra tredjelande. At opretholde energiforsyningen fra Den Russiske Føderation vil udsætte Unionen for fortsatte økonomiske og sikkerhedsmæssige risici; det vil derfor mindske energiforsyningssikkerheden snarere end øge den. Selv afhængighed af mindre importmængder af russisk gas kan, hvis Den Russiske Føderation udnytter denne afhængighed, i væsentlig grad forvride prisdynamikken, også selv om det kun er midlertidigt, og forstyrre energimarkederne, navnlig i de regioner, der stadig er stærkt afhængige af import fra Den Russiske Føderation. I betragtning af det vedvarende og konsekvente mønster med markedsmanipulation og forsyningsafbrydelser og det forhold, at Den Russiske Føderations regering konsekvent har brugt gashandel som et våben til at nå politiske mål i stedet for handelsmål, er det hensigtsmæssigt at træffe juridisk bindende foranstaltninger til eliminering af alle Unionens resterende sårbarheder som følge af afhængigheden af naturgasimport fra Den Russiske Føderation, både via rørledninger (»rørledningsgas«) og flydende naturgas (LNG).

(8) De restriktioner på internationale transaktioner, der er fastsat i denne forordning, er i overensstemmelse med Unionens optræden udadtil på andre områder som krævet af artikel 21, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). Forbindelserne mellem Unionen og Den Russiske Føderation er kraftigt forværret i de seneste år og navnlig siden 2022. Denne forværring af forbindelserne skyldes Den Russiske Føderations åbenlyse tilsidesættelse af folkeretten og navnlig dens uprovokerede og uberettigede angrebskrig mod Ukraine. Siden juli 2014 har Unionen som reaktion på Den Russiske Føderations handlinger over for Ukraine gradvis indført restriktive foranstaltninger for handelen med Den Russiske Føderation. I medfør af de undtagelser, der gælder i henhold til overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen, særlig artikel XXI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel fra 1994 (sikkerhedsundtagelser) og tilsvarende undtagelser i henhold til partnerskabs- og samarbejdsaftalen med Den Russiske Føderation, har Unionen mulighed for ikke at indrømme varer, der importeres fra Den Russiske Føderation, de fordele, der indrømmes samme varer importeret fra andre lande (mestbegunstigelsesbehandling). Unionen er derfor ikke forhindret i at indføre forbud mod eller restriktioner på import af varer fra Den Russiske Føderation, hvis Unionen finder, at sådanne foranstaltninger, der træffes i en tid, hvor de internationale forbindelser mellem Unionen og Den Russiske Føderation er præget af den aktuelle krise, er nødvendige for at beskytte Unionens væsentlige sikkerhedsinteresser.

(9) For at styrke og opretholde energisikkerheden i Unionen er det afgørende at diversificere LNG-importen. For at undgå risikoen for, at langsigtede reservationer af LNG-terminalkapacitet, der indehaves af russiske virksomheder, anvendes til at hindre import fra alternative kilder gennem kapacitetshamstring såsom praksis med at reservere flydendegørelses- eller lagerkapacitet uden faktisk at gøre brug heraf eller med det formål at forhindre konkurrenter i at benytte infrastrukturen, skal de regulerende myndigheder og konkurrencemyndighederne gøre fuld brug af de solide retlige instrumenter, der er til rådighed i henhold til EU-energi- og konkurrenceretten og national energi- og konkurrenceret, hvor det er hensigtsmæssigt. Hvor toldmyndighederne konstaterer sikkerhedsrisici, som følger af russisk gas, inden den føres ind i Unionens toldområde, bør de anvende bestemmelserne om risikoforvaltning i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 (»EU-toldkodeksen«) ([4]) for at undgå sådanne risici.

(10) Kommissionen har nøje vurderet indvirkningen på Unionen og dens medlemsstater af et eventuelt forbud mod naturgasimport fra Den Russiske Føderation. Faktisk er det forberedende arbejde og flere detaljerede analyser af konsekvenserne af en fuldstændig udfasning af russisk gas blevet gennemført og offentliggjort siden 2022, og Kommissionen har også kunnet trække på en lang række høringer af interessenter, eksterne eksperter og agenturer og undersøgelser af virkningerne af udfasningen af russisk gas. Kommissionens analyse viste, at en udfasning af importen af russisk naturgas, hvis den foretages på en trinvis, koordineret og velforberedt måde og i en ånd af solidaritet, sandsynligvis vil have begrænset indvirkning på energipriserne i Unionen, og at den vil forbedre og ikke skade Unionens energiforsyningssikkerhed på grund af en upålidelig handelspartners udtræden af Unionens markeder. Som anført i REPowerEU-køreplanen har gennemførelsen af REPowerEU-planen allerede mindsket Unionens afhængighed af forsyninger fra Den Russiske Føderation, f.eks. ved at indføre foranstaltninger til at reducere gasefterspørgslen eller fremskynde udbredelsen af vedvarende energikilder samt aktivt støtte diversificeringen af energiforsyningen og styrke Unionens forhandlingsposition gennem fælles indkøb af gas. Konsekvensanalysen viste også, at forudgående koordinering af diversificeringspolitikker kan forhindre skadelige virkninger for priserne og forsyningerne.

([4]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/952/oj).

(11) Denne forordning er fuldt ud foreneligt med Unionens strategi om at mindske sin afhængighed af import af fossilt brændstof ved at øge dekarboniseringen og hurtigt udvide produktionen af ren energi i Unionen. Som anført i REPowerEU-køreplanen har gennemførelsen af REPowerEU-planen allerede resulteret i en betydelig reduktion på mere end 60 milliarder m^3 årligt i gasimport i perioden 2022-2024, hvilket har gjort det muligt for Unionen at mindske dens afhængighed af forsyninger fra Den Russiske Føderation. En yderligere mindskelse af afhængigheden vil kunne opnås ved hjælp af foranstaltninger til reduktion af efterspørgslen efter gas, forøgelse af energieffektiviteten eller fremskyndelse af den grønne omstilling ved at sætte skub i udbredelsen af vind- og solproduktionskapaciteten, hvilket i væsentlig grad vil øge andelen af vedvarende energi i energimikset, samt gennem aktiv støtte til diversificeringen af energiforsyningen og en forbedring af Unionens forhandlingsposition gennem fælles indkøb af gas. Desuden forventes den fulde gennemførelse af energiomstillingen, den nylige handlingsplan for energi til overkommelige priser og andre foranstaltninger, navnlig investeringer i produktionen af kulstoffattige alternativer til energiintensive produkter såsom gødning, at erstatte op til 100 milliarder m^3 naturgas senest i 2030. Denne kombinerede indsats vil styrke Unionens modstandsdygtighed, konkurrenceevne og åbne strategiske autonomi, støtte europæiske industrier, SMV'er og borgere og lette udfasningen af gasimporten fra Den Russiske Føderation.

(12) I overensstemmelse med Versailleserklæringen og REPowerEU-meddelelsen har et stort antal gasimportører allerede indstillet eller i væsentlig grad reduceret deres gasforsyninger fra Den Russiske Føderation. Som anført i konsekvensanalysen kan de resterende gasmængder i henhold til eksisterende forsyningskontrakter udfases uden betydelige økonomiske konsekvenser eller risici for forsyningssikkerheden, fordi der findes tilstrækkelig mange alternative leverandører på verdensmarkedet for gas, et velsammenkoblet EU-gasmarked og en dækkende importinfrastruktur. Det er nødvendigt, at de dertil knyttede foranstaltninger er i overensstemmelse med Unionens nuværende energiramme.

(13) I nogle tilfælde transporterer LNG-ladninger gas, der er produceret i forskellige lande og blandet sammen. Forbuddet mod naturgasimporten fra Den Russiske Føderation bør derfor også gælde for de mængder gas i sådanne ladninger, der er produceret i Den Russiske Føderation. Hvis importørerne utvetydigt kan dokumentere de relevante andele af LNG, der er produceret uden for Den Russiske Føderation, bør det være muligt at importere de ikkerussiske LNG-mængder, der er indeholdt i en LNG-ladning.

(14) Kortfristede forsyningskontrakter vedrører mindre mængder end de store langfristede forsyningskontrakter, som importørerne har med de russiske virksomheder, og eksisterende kortfristede forsyningskontrakter vil under alle omstændigheder være tæt på at udløbe, når denne forordning træder i kraft. Risikoen for den økonomiske sikkerhed som følge af eksisterende kortfristede forsyningskontrakter synes derfor at være lav. Det er derfor hensigtsmæssigt at undtage de eksisterende kortfristede forsyningskontrakter fra den øjeblikkelige anvendelse af importforbuddet, hvilket giver mulighed for en overgangsperiode indtil den 25. april 2026 for import af LNG, idet der tages hensyn til artikel 3ra i Rådets forordning (EU) nr. 833/2014 ([5]), og indtil den 17. juni 2026 for rørledningsgas.

(15) Importører, der har indgået langfristede forsyningskontrakter, vil sandsynligvis have brug for mere tid til at finde alternative forsyningsruter og -kilder end importører, der har indgået kortfristede kontrakter, da langfristede forsyningskontrakter normalt vedrører betydelig større mængder over tid end kortfristede forsyningskontrakter. Der bør derfor indføres en overgangsperiode vedrørende forbuddet mod gasimport for eksisterende langsigtede forsyningskontrakter for at give importører, der har indgået langfristede forsyningskontrakter, tilstrækkelig tid til at diversificere deres forsyninger på en velordnet måde. Mens LNG kan erhverves globalt, og LNG-kunder normalt ikke møder fysiske hindringer, når de skifter til alternative LNG-leverandører på verdensmarkedet, kan diversificeringen for rørledningsgaskunder, navnlig i lande uden LNG-infrastruktur, være mere kompleks. Gasforsyninger inden for rammerne af eksisterende langfristede rørledningsforsyningskontrakter bør derfor indrømmes en længere overgangsperiode.

(16) Specifikke situationer har fundet sted, hvor et land, der i øjeblikket stadig forsynes med russisk rørledningsgas inden for rammerne af eksisterende langfristede forsyningskontrakter, er særlig berørt af de seneste ændringer af forsyningsruterne fra Den Russiske Føderation, der fjerner muligheden for at importere gas gennem disse forsyningsruter, på grund af begrænsede eller ingen alternative ruter for transport af den gas, som det har indgået kontrakt om. For at afhjælpe situationen sikrer leverandører fra andre medlemsstater i øjeblikket forsyningen af rørledningsgas i henhold til kortfristede forsyningskontrakter med leverandører fra Den Russiske Føderation via ikkeoverbelastede sammenkoblingspunkter. På grund af denne meget specifikke situation og for at give dem tilstrækkelig tid til at finde nye leverandører bør en længere overgangsperiode også finde anvendelse for disse kortfristede forsyningskontrakter med leverandører fra Den Russiske Føderation, der anvendes til at forsyne indlandsstater, som er berørt af ændringerne af forsyningsruterne for russisk gas.

([5]) Rådets forordning (EU) nr. 833/2014 af 31. juli 2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine (EUT L 229 af 31.7.2014, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/833/oj).

(17) Selv om det forekommer berettiget at undtage eksisterende »tilbageværende« forsyningskontrakter fra den øjeblikkelige anvendelse af forbuddet mod import af russisk gas, er det ikke alle kontrakter, der er indgået før denne forordnings ikrafttræden, som bør være omfattet af en sådan midlertidig undtagelse. En midlertidig undtagelse for alle eksisterende forsyningskontrakter fra forbuddet kunne nemlig have udgjort et incitament for Russiske leverandører til at bruge tiden mellem offentliggørelsen af Kommissionens forslag til denne forordning og forbuddets ikrafttræden til at øge de nuværende forsyninger ved at indgå nye kontrakter eller øge mængderne ved at ændre eksisterende forsyningskontrakter eller anvende fleksibilitet i henhold til sådanne kontrakter. For at sikre at importen fra Den Russiske Føderation som følge af forbuddet falder i stedet for at stige, bør denne forordning ikke belønne virksomheder for at have indgået nye kontrakter om import af russisk gas i tiden mellem offentliggørelsen af Kommissionens forslag til denne forordning og forbuddets ikrafttræden ved også at indrømme dem en overgangsperiode. Stats- og regeringscheferne gav nemlig allerede i marts 2022 tilsagn om at udfase forsyningerne af russisk gas, og Kommissionen byggede videre på dette tilsagn ved at foreslå REPowerEU-strategien, REPowerEU-planen og REPowerEU-køreplanen. Senest fra offentliggørelsen af forslaget til denne forordning var det ikke længere hensigtsmæssigt at betragte kontrakter, der var indgået efter denne dato, som »tilbageværende« kontrakter. Kontrakter indgået efter den 17. juni 2025 bør derfor ikke være omfattet af de ekstraordinære overgangsbestemmelser for eksisterende kort- og langfristede forsyningskontrakter.

(18) For at undgå, at de importmængder, der er fastsat i eksisterende forsyningskontrakter, øges, bør ændringer af eksisterende forsyningskontrakter betragtes som nye kontrakter med henblik på denne forordning, og det bør ikke være muligt at anvende overgangsperioden til at øge importmængderne ved at anvende kontraktmæssig fleksibilitet. Der bør fastsættes undtagelser for visse tilfælde af nødvendige ændringer af eksisterende forsyningskontrakter, forudsat at de ikke øger de kontraherede mængder eller leveringstidspunktet. Prisudsving som følge af prisindeksering, der allerede er fastsat i eksisterende forsyningskontrakter, udgør ikke en ændring af eksisterende forsyningskontrakter.

(19) Ved denne forordning indføres der et klart retligt forbud mod import af russisk naturgas, idet den udgør en selvstændig EU-retsakt, som ligger uden for gasimportørernes kontrol og gør naturgasimport fra Den Russiske Føderation ulovlig, med direkte retsvirkning og uden skønsmæssige beføjelser for medlemsstaterne for så vidt angår dens anvendelse.

(20) I modsætning til andre varer er naturgas en homogen råvare, der handles i store mængder og ofte videresælges flere gange mellem forhandlere på engrosniveau. Under hensyntagen til den særlige kompleksitet i forbindelse med sporing af naturgassens oprindelse og i betragtning af, at russiske leverandører kunne forsøge at omgå denne forordning, f.eks. ved salg via mellemmænd, omladning eller transport gennem andre lande, bør der i denne forordning fastsættes en effektiv ramme til at undgå omgåelse af forbuddet. De relevante myndigheder bør derfor have mulighed for at træffe de nødvendige tiltag til at konstatere, hvorvidt naturgasforsyninger fra Den Russiske Føderation føres ind i Unionens toldområde ved hjælp af ordninger, der er oprettet for at omgå denne forordning. Ved afgørelsen af, hvorvidt naturgas overgår til fri omsætning i Unionen, bør toldmyndighederne ikke kun basere sig på oplysningerne i toldangivelsen, men bør på grundlag af andre relevante oplysninger have mulighed for, hvis de finder det relevant, at vurdere, hvorvidt en vare, der føres ind i Unionen, faktisk er bestemt til at overgå til fri omsætning. Denne forordning bør også kræve, at produktionslandet og forsyningskæden for naturgas, der importeres til Unionen, fastslås.

(21) Importører af naturgas bør være forpligtet til at give myndighederne alle de oplysninger, der er nødvendige for at fastslå produktionslandet for naturgas, der importeres til Unionen, og afgøre, hvorvidt den importerede gas er omfattet af det generelle forbud eller en af undtagelserne dertil. Begrebet »oprindelse« i Unionens toldret giver måske ikke altid mulighed for at fastslå produktionslandet for den importerede gas, f.eks. hvis gassen er blevet forarbejdet (f. eks. gjort flydende eller genforgasset), efter at den har forladt Den Russiske Føderation. Denne forordning bør derfor også omfatte tilfælde, hvor »oprindelseslandet« i henhold til Unionens toldret adskiller sig fra produktionslandet for gassen, og indeholde bestemmelser om en mekanisme til kontrol af, om naturgassen blev udvundet eller gjort flydende i Den Russiske Føderation. Al gas, der inden importen til Unionen er blevet eksporteret fra Den Russiske Føderation, enten via direkte eksport fra Rusland til Unionen eller via indirekte eksport gennem et tredjeland, bør, undtagen i tilfælde af transit, være omfattet af forbuddet.

(22) På grund af de særlige egenskaber ved rørledningsgas og LNG og for at muliggøre en gnidningsløs kontrolproces i produktionslandet og med hensyn til betingelserne for eventuelle midlertidige undtagelser, inden gassen føres ind i Unionens toldområde, bør der indføres en procedure for forudgående tilladelse. Import bør afvises, hvis der ikke foreligger en tilladelse. De tilladelsesudstedende myndigheder og, hvor det er relevant, toldmyndighederne bør på forhånd underrettes om den påtænkte import til Unionen, og de bør forelægges de oplysninger, som er nødvendige for at kontrollere produktionslandet og fastslå, hvorvidt betingelserne for en midlertidig undtagelse i henhold til denne forordning er opfyldt. Selv om de tilladelsesudstedende myndigheder bør bestræbe sig på at udstede en tilladelse i perioden mellem importørens indsendelse af oplysninger og den planlagte indførsel til Unionens toldområde for at lette importen af gas til Unionen, bør de også kunne træffe afgørelse på et senere tidspunkt, navnlig hvor der er tvivl om de fremlagte oplysninger. Den forudgående tilladelse bør ikke berøre toldmyndighedernes eksisterende håndhævelsesbeføjelser. Import af naturgas fra gasproducerende lande bør fritages fra denne forpligtelse, hvis Unionen tidligere har importeret betydelige mængder fra disse lande, og hvis disse lande enten har vist, at de ikke ønsker at støtte den russiske gassektor gennem et forbud mod import af russisk gas eller restriktive foranstaltninger rettet mod russisk gasinfrastruktur, russiske gasselskaber eller personer, der administrerer sådanne selskaber, eller hvis disse lande ikke råder over den nødvendige infrastruktur til at importere naturgas via rørledninger eller LNG. Kommissionen bør opstille en liste over sådanne lande og ajourføre den.

(23) De tilladelsesudstedende myndigheder og, hvor det er relevant, toldmyndighederne bør kunne anmode om alle de oplysninger, der er nødvendige for at vurdere lovligheden af importen. De bør også kunne basere sig på oplysninger fra andre kilder. Da de kontraktmæssige betingelser for fastlæggelse af de elementer, der er relevante for vurderingen, ofte er komplekse, bør myndighederne have beføjelse til at anmode importørerne om detaljerede kontraktoplysninger, herunder hele forsyningskontrakter, hvor dette er nødvendigt for at forstå konteksten for visse klausuler eller henvisninger til andre kontraktbestemmelser. Denne forordning bør indeholde regler, der sikrer en effektiv beskyttelse af de berørte virksomheders forretningshemmeligheder.

(24) De tilladelsesudstedende myndigheder og toldmyndighederne bør ved udøvelsen af deres beføjelser fokusere håndhævelsen på sammenkoblingspunkter, LNG-faciliteter eller transitrørledninger, hvor risikoen for omgåelse er høj. Der er med henblik på omgåelse af de restriktive foranstaltninger konstateret en praksis med at anvende såkaldte »skyggeflåder« inden for olietransport, og det kunne også udgøre en risiko for import af LNG og dermed underminere denne forordnings mål. Myndighederne bør i tæt samarbejde med hinanden, hvor det er nødvendigt, tilpasse deres håndhævelsesprioriteter for at imødegå potentiel omgåelsespraksis, der er konstateret under gennemførelsen af denne forordning. Kommissionen bør også løbende overvåge de strømme af russisk naturgas, der passerer i transit gennem tredjelande.

(25) Nogle dele af den russiske gastransmissionsinfrastruktur er direkte forbundet med Unionen, og nogle transitrørledninger, der forbinder Den Russiske Føderation med Unionen, løber gennem tredjelande uden i øjeblikket at have nogen indfødningspunkter mellem Den Russiske Føderation og Unionen. Det bør det derfor antages, at naturgas, der importeres til Unionen over grænser, via sammenkoblingslinjer eller via sammenkoblingspunkter mellem Den Russiske Føderation og Unionen eller Belarus og Unionen, samt naturgas, der ankommer via rørledninger såsom TurkStream ved sammenkoblingspunktet Strandzha 2/Malkoclar, har oprindelse i eller eksporteres direkte eller indirekte fra Den Russiske Føderation. Hvis det hævdes, at naturgas, der ankommer til disse grænser, sammenkoblingslinjer eller sammenkoblingspunkter, er underlagt en »transitprocedure« gennem Den Russiske Føderation, bør der foretages streng kontrol. Den Russiske Føderation er en stor gaseksportør og har ikke tidligere spillet nogen bemærkelsesværdig rolle som gastransitland på grund af flere faktorer såsom manglen på forgasningsinfrastruktur, organiseringen af gashandelen i Den Russiske Føderation via et rørledningseksportmonopol, forretningsmodeller for russiske gasselskaber, som ikke er baseret på tilrettelæggelse af transit, og Den Russiske Føderations geografiske beliggenhed. Derfor og under hensyntagen til russiske leverandørers incitamenter til at omgå importforbuddet bør toldmyndighederne nægte indførslen af de mængder naturgas, der angiveligt er i transit, medmindre der kan fremlægges utvetydige beviser for, at den pågældende gas har været i transit gennem Den Russiske Føderation, og at dens producentland ikke er Den Russiske Føderation. Disse beviser bør fremlægges for de tilladelsesudstedende myndigheder i tilstrækkelig god tid til, at den importerede gas kan spores til produktionsstedet og senest en måned før indførslen i Unionens toldområde.

(26) Sammenkoblingspunktet Strandzha 1 forbinder Unionen med et rørledningssystem, som ikke blot transporterer gas fra Republikken Aserbajdsjan eller Republikken Tyrkiet, men også betydelige mængder gas fra Den Russiske Føderation. Der bør derfor kræves utvetydige beviser for at fastslå, at Den Russiske Føderation ikke er produktionslandet, og myndighederne bør gives tilstrækkelig verifikationstid til at sikre, at gas, der importeres via sammenkoblingspunktet Strandzha 1, ikke har oprindelse i eller eksporteres direkte eller indirekte fra Den Russiske Føderation. Forbindes andre sammenkoblingspunkter i fremtiden med rørledningssystemer, der transporterer betydelige mængder russisk gas, bør den samme kontrolstandard finde anvendelse.

(27) Betydelige mængder naturgas kan derudover også komme ind i Unionen inden for rammerne af en »transitprocedure«. Da de strenge overvågningsregler for gasimport såsom den forudgående tilladelse ikke finder anvendelse på gas, der passerer Unionen under en »transitprocedure« eller oplagres i henhold til toldoplagsregler, er det hensigtsmæssigt at fastsætte specifikke sikkerhedsforanstaltninger i form af en transitovervågningsordning, som gør det muligt for toldmyndighederne at overvåge gasstrømme under en »transitprocedure«, for at sikre, at naturgas, der passerer Unionen under en »transitprocedure«, ikke i sidste ende overgår til fri omsætning i Unionen. Hvis operatører oplagrer gas i midlertidig oplagring eller under en »transitprocedure« eller toldoplagsprocedure i henhold til EU-toldkodeksen, bør medlemsstaterne have indført passende overvågnings- og håndhævelsesmekanismer for at sikre, at tredjelandes anvendelse af EU-oplagring ikke udgør nogen risiko for den nationale eller regionale forsyningssikkerhed og opfyldelsen af oplagringsforpligtelserne, og give Kommissionen relevante oplysninger.

(28) I overensstemmelse med princippet om loyalt samarbejde bør de tilladelsesudstedende myndigheder, toldmyndighederne, de regulerende myndigheder, de kompetente myndigheder, Den Europæiske Unions Agentur for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ACER) og Kommissionen samarbejde om at gennemføre bestemmelserne i denne forordning og udveksle relevante oplysninger, navnlig vedrørende vurderingen af de midlertidige undtagelser, der tillader import af russisk naturgas efter denne forordnings ikrafttræden. Toldmyndighederne, de regulerende myndigheder, de kompetente myndigheder og ACER bør have de nødvendige værktøjer og databaser til at sikre, at der kan udveksles relevante oplysninger mellem nationale myndigheder og myndigheder i forskellige medlemsstater, hvor det er nødvendigt. ACER bør bidrage med sin ekspertise til overvågningen af denne forordnings gennemførelse. For at lette oprettelsen af de fornødne interoperable fælles informationssystemer bør Kommissionen og medlemsstaterne kunne undersøge mulighederne for at gøre brug af det budget, der er tilgængeligt under Fonden for Intern Sikkerhed oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1149 ([6]). Toldmyndighederne bør hver måned ajourføre de regulerende myndigheder, de kompetente myndigheder og Kommissionen om de centrale elementer vedrørende udviklingen i importen af russisk gas såsom mængder, der importeres i henhold til lang- eller kortfristede forsyningskontrakter, indfødningspunkter eller kontraktpartnere. Kommissionen bør medtage disse oplysninger, hvor det er relevant, i rapporten om gennemførelsen af denne forordning. Kommissionen bør også vurdere effektiviteten af udvekslingen af oplysninger og samarbejdet mellem de relevante myndigheder og, hvor det er hensigtsmæssigt, angive anbefalinger til forbedring af sådan udveksling af oplysninger og samarbejde i denne rapport.

(29) Erfaringerne med udfasningen af russiske gasforsyninger via Ukraine har vist, at god forberedelse og koordinering i en ånd af solidaritet kan forebygge de markedsforstyrrelser eller forsyningssikkerhedsproblemer, der potentielt kan opstå som følge af udskiftningen af gasleverandører. For på en koordineret måde at forberede den fuldstændige udfasning af russisk gas og for at give markedet tilstrækkelig tid til at foregribe de ændringer, der er forbundet hermed, uden risiko for gasforsyningssikkerheden eller en betydelig indvirkning på energipriserne, bør medlemsstaterne udarbejde nationale diversificeringsplaner for naturgas og forelægge dem for Kommissionen senest den 1. marts 2026. Disse planer bør være omfattet af reglerne om tavshedspligt og ikke videregives uden den relevante medlemsstats samtykke. De bør omfatte en beskrivelse af de påtænkte foranstaltninger på nationalt eller regionalt plan for at reducere efterspørgslen, fremme produktionen af vedvarende energi og sikre alternative forsyninger samt identificere mulige tekniske, kontraktmæssige eller lovgivningsmæssige hindringer, der kan vanskeliggøre diversificeringsprocessen. Da diversificeringsprocessen kan kræve koordinering af foranstaltninger på nationalt, regionalt eller europæisk plan, bør Kommissionen foretage en vurdering af de nationale diversificeringsplaner for naturgas med mulighed for at fremsætte henstillinger med forslag om tilpasninger, hvor det er nødvendigt.

(30) Under udarbejdelsen af de nationale diversificeringsplaner bør Kommissionen på en koordineret måde og i en ånd af solidaritet samarbejde med medlemsstaterne, navnlig i Central- og Sydøsteuropa, om at identificere alternative naturgasforsyninger. Ud over at forbedre forsyningssikkerheden kan nye forsyninger også kompensere for mistede indtægter ved at udnytte den eksisterende infrastruktur, der tidligere er blevet anvendt til transport af russisk gas.

(31) I Versailleserklæringen forpligtede stats- og regeringscheferne sig til ikke alene at udfase naturgasforsyningen fra Den Russiske Føderation, men også andre energiforsyninger, navnlig olieforsyninger. Den Russiske Føderation har anvendt en lignende praksis som på gasområdet, hvor det har en historik med at anvende gas som et middel til at udøve tvang og manipulation, ved handel med olie med Unionen, hvilket for eksempel er bevist sig ved tidligere afbrydelser af olieforsyningerne. Eksisterende olieforsyningsforbindelser med Den Russiske Føderation skaber afhængighed og sikkerhedsrisici i Unionen. For at forhindre Den Russiske Føderation i at anvende sin olieeksport til Unionen som et tvangsredskab er det afgørende også at forberede en rettidig udfasning af olieimporten fra Den Russiske Føderation. Selv om der allerede er indført restriktive foranstaltninger med henblik på at sikre udfasning af olieimporten fra Den Russiske Føderation, og olieimporten er faldet betydeligt, kan en yderligere udfasning af russisk olie kræve specifikke forberedende skridt og koordinering med nabolandene.

([6]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1149 af 7. juli 2021 om oprettelse af Fonden for Intern Sikkerhed (EUT L 251 af 15.7.2021, s. 94, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1149/oj).

(32) Medlemsstaterne bør derfor også udarbejde nationale diversificeringsplaner for råolie og olieprodukter, som bør omfatte vedtagne og planlagte foranstaltninger på nationalt plan for at sikre gennemsigtigheden i og sporbarheden af olieimporten fra Den Russiske Føderation. Kommissionen bør fremsætte henstillinger vedrørende disse planer. Disse bør være omfattet af reglerne om tavshedspligt og ikke videregives uden den relevante medlemsstats samtykke. Kommissionen bør fortsat håndtere problemet med anvendelse af såkaldte »skyggeflåder« til at omgå Unionens restriktive foranstaltninger over for olie, navnlig ved at gennemføre de tiltag, der er fastsat i REPowerEU-køreplanen.

(33) Erfaringerne fra gaskrisen i 2022 og 2023 viste, at omfattende oplysninger om forsyningssituationen og mulig forsyningsafhængighed er afgørende for at kunne overvåge gasforsyningen i Unionen. Importører af russisk gas, der gør brug af de overgangsperioder, som er fastsat i denne forordning, bør derfor forelægge Kommissionen alle de oplysninger, der er nødvendige for at vurdere mulige risici for gashandelen. Disse oplysninger bør omfatte de centrale parametre, eller endda hele tekstdele, i de relevante gasforsyningskontrakter, undtagen prisoplysninger, hvor dette er nødvendigt for at forstå konteksten for visse klausuler eller henvisninger til andre bestemmelser i kontrakten. Ved overvågningen af gasforsyningen i Unionen bør Kommissionen også tage hensyn til oplysninger om import fra toldmyndighederne og oplysninger i de nationale diversificeringsplaner. Kommissionen bør regelmæssigt underrette Gaskoordinationsgruppen oprettet ved forordning (EU) 2017/1938 om udfasningsprocessen på EU-plan og forelægge en årlig rapport om udfasningen af russisk gas, som kan ledsages af specifikke EU-henstillinger og -tiltag for at fremskynde udfasningsprocessen.

(34) Medlemsstaterne og Unionen bør arbejde tæt sammen om gennemførelsen af denne forordning, herunder med hensyn til eventuelle tvistbilæggelsesprocedurer. Hvor det er relevant, indeholder Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1219/2012 ([7]) og (EU) nr. 912/2014 ([8]) yderligere oplysninger om samarbejde og fordeling af det økonomiske ansvar mellem medlemsstaterne og Unionen i forbindelse med eventuelle tvistbilæggelsessager mellem investorer og stater i forbindelse med nærværende forordning.

(35) I lyset af Den Russiske Føderations nylige praksis med ensidigt at ændre og hindre aftalte domstols- og voldgiftsprocedurer kan hverken berørte personer eller Unionen og medlemsstaterne holdes ansvarlige for domme, voldgiftskendelser eller andre retsafgørelser, der er truffet i henhold til ulovlige procedurer, mod hvilke der ikke er adgang til retsmidler under den relevante jurisdiktion.

(36) Unionen har skabt en solid retlig ramme til sikring af gasforsyningssikkerheden til enhver tid og til håndtering af eventuelle forsyningskriser på en koordineret måde, herunder forpligtelser for medlemsstaterne til at sikre effektiv og operationel solidaritet med naboer med behov for gas. Kommissionen bør løbende overvåge udviklingen i markedsrisiciene med hensyn til gasforsyningen som følge af gashandelen med Den Russiske Føderation på EU-plan, regionalt plan og medlemsstatsplan. I tilfælde af en pludselig og betydelig udvikling, som i alvorlig grad truer forsyningssikkerheden i en eller flere medlemsstater, og efter at der er erklæret en nødsituation i overensstemmelse med artikel 11 eller 12 i forordning (EU) 2017/1938, er det hensigtsmæssigt at tillægge Kommissionen beføjelse til at træffe de nødvendige nødforanstaltninger ved at vedtage en afgørelse om de importforbud om naturgas eller LNG, der er fastsat i nærværende forordning, i en eller flere medlemsstater. Kommissionen bør i en sådan situation også kunne suspendere forpligtelsen om forudgående tilladelse for import af gas til Unionens toldområde for at lette yderligere import med kort varsel. En sådan suspension fra Kommissionens side bør være tidsbegrænset og højst gives for fire uger ad gangen og bør kun fornys, hvis betingelserne for nødsituationen i henhold til artikel 11 i forordning (EU) 2017/1938 stadig er til stede. Kommissionen bør i en gennemførelsesafgørelse pålægge de yderligere betingelser, der er nødvendige for at sikre, at enhver sådan suspension er strengt begrænset til at imødegå truslen, og bør kun tillade kortfristede kontrakter. Kommissionen bør underrette Gaskoordinationsgruppen og forelægge en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet, hvori den begrunder suspensionen og en eventuel forlængelse heraf, og den bør nøje overvåge anvendelsen af enhver sådan midlertidig suspension.

([7]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1219/2012 af 12. december 2012 om indførelse af overgangsordninger for bilaterale investeringsaftaler mellem medlemsstaterne og tredjelande (EUT L 351 af 20.12.2012, s. 40, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2012/1219/oj).

([8]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 912/2014 af 23. juli 2014 om oprettelse af en ramme for forvaltningen af økonomisk ansvar ved tvistbilæggelse mellem investorer og stater for voldgiftsretter, der er oprettet ved internationale aftaler, som Den Europæiske Union er part i (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 121, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/912/oj).

(37) For at undgå »forumshopping« med hensyn til sanktioner og for at sikre en ensartet anvendelse af denne forordning bør medlemsstaterne fastsætte harmoniserede regler om sanktioner for overtrædelser af denne forordning. Eftersom overtrædelser af bestemmelserne i denne forordning imidlertid også kan overtræde bestemmelserne i anden EU-lovgivning, som er tæt forbundet med forbuddene og forpligtelserne i denne forordning såsom toldlovgivningen, restriktive foranstaltninger eller forordning (EU) 2017/1938, bør pålæggelse af sanktioner ikke føre til tilsidesættelse af princippet ne bis in idem i overensstemmelse med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og EU-Domstols relevante retspraksis. Nærværende forordning berører ikke pålæggelsen af strafferetlige sanktioner i henhold til national ret.

(38) De foranstaltninger, der indføres med denne forordning, afspejler fuldt ud princippet om energisolidaritet. Graden af eksponering for import af russisk gas varierer fra medlemsstat til medlemsstat, og mange medlemsstater har allerede truffet foranstaltninger til udfasning af russisk gas. Denne forordning vil sikre en EU-dækkende harmoniseret tilgang til udfasning af russisk gas, samtidig med at solidariteten mellem medlemsstaterne fastholdes.

(39) Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne på en koordineret måde og uden risiko for markedsfragmentering, men kan bedre og mere effektivt nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(40) I betragtning af, hvor vigtigt det er straks at udfase enhver yderligere afhængighed i Unionen af gasimport fra Den Russiske Føderation, bør denne forordning træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*. Markedsdeltagerne har haft lang tid til at tilpasse deres udbudsportefølje efter Versailleserklæringen fra marts 2022 og vedtagelsen af forslaget til denne forordning den 17. juni 2025. Ikke desto mindre forekommer det hensigtsmæssigt at fastsætte en overgangsperiode, der gør det muligt for gasleverandører, der endnu ikke har tilpasset deres forsyningsstrategier, at træffe de nødvendige foranstaltninger for at overholde denne forordning. Forbuddet mod import af gas fra Den Russiske Føderation bør derfor først finde anvendelse fra den 18. marts 2026. For at gøre det muligt for importører med eksisterende forsyningskontrakter og importører, der indgår nye kontrakter, at få den nødvendige forudgående tilladelse rettidigt og uden afbrydelser for planlagt gasimport bør de forskellige tilladelsesprocedurer, der er fastsat i denne forordning, finde anvendelse, inden forbuddet mod import af gas fra Den Russiske Føderation begynder at finde anvendelse —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning fastlægges en ramme, der afskaffer Unionens tilbageværende eksponering for de betydelige handels- og forsyningssikkerhedsmæssige risici, der følger af handelen med naturgas med Den Russiske Føderation, og forbereder en effektiv og rettidig udfasning af olieimport fra Den Russiske Føderation, idet der fastsættes:

a) et trinvist forbud mod import af naturgas fra Den Russiske Føderation

b) regler for gennemførelse og overvågning af dette forbud i praksis samt udfasningen af olieimport fra Den Russiske Føderation, og

c) bestemmelser med henblik på bedre at vurdere energiforsyningssikkerheden i Unionen.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1) »naturgas«: gas som omhandlet i den kombinerede nomenklatur-kode (KN-kode) 2711 11 00 og 2711 21 00

2) »LNG«: flydende naturgas som omhandlet i KN-kode 2711 11 00

3) »naturgas i gasformig tilstand«: naturgas som omhandlet i KN-kode 2711 21 00

4) »blandinger«: blandinger af LNG-mængder fra forskellige oprindelseslande

5) »langfristet forsyningskontrakt«: en kontrakt om levering af naturgas, bortset fra naturgasderivater, hvis løbetid er på mere end ét år

6) »kortfristet forsyningskontrakt«: en kontrakt om levering af naturgas, bortset fra naturgasderivater, hvis løbetid er på højst ét år

7) »indlandsstat«: et land, der er fuldstændig omgivet af land og ikke har direkte adgang til havet

8) »import«: henførelse af varer under overgang til fri omsætning i den i artikel 201 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 ([9]) (»EU-toldkodeksen«) anvendte betydning

9) »importør«: den fysiske eller juridiske person, der er klarereren som defineret i EU-toldkodeksens artikel 5, nr. 15), i den relevante toldangivelse, en fysisk eller juridisk person, herunder tilknyttede virksomheder, der fører varerne ind i Unionens toldområde, eller som på anden måde bringer varerne i omsætning på EU-markedet

10) »tilknyttede virksomheder«: tilknyttede virksomheder som defineret i artikel 2, nr. 12), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU ([10])

11) »toldmyndighed«: toldmyndigheder som defineret i EU-toldkodeksens artikel 5, nr. 1)

12) »tilladelsesudstedende myndighed«: den myndighed, der er kompetent til at behandle anmodninger om tilladelse i henhold til artikel 5

13) »kompetent myndighed«: en kompetent myndighed som defineret i artikel 2, nr. 7), i forordning (EU) 2017/1938

14) »regulerende myndighed«: en regulerende myndighed, der er udpeget i henhold til artikel 76, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1788 ([11])

15) »kontrol«: kontrol som defineret i artikel 2, nr. 55), i direktiv (EU) 2024/1788

16) »sammenkoblingspunkt«: et sammenkoblingspunkt som defineret i artikel 2, nr. 63), i direktiv (EU) 2024/1788

17) »sammenkoblingslinje«: en sammenkoblingslinje som defineret i artikel 2, nr. 39), i direktiv (EU) 2024/1788

18) »indfødningspunkt«: et indfødningspunkt som defineret i artikel 2, nr. 61), i direktiv (EU) 2024/1788

19) »udtagspunkt«: et udtagspunkt som defineret i artikel 2, nr. 62), i direktiv (EU) 2024/1788

20) »leveringspunkt«: det fysiske eller virtuelle sted, der er angivet i en gasforsyningskontrakt, hvor naturgas skal leveres af en sælger og modtages af en køber

21) »kontraherede mængder«: de mængder naturgas, som en køber er forpligtet til at købe, og som en sælger er forpligtet til at levere, som angivet i den oprindelige forsyningskontrakt, men undtaget de mængder, der opstår som følge af kontraktbestemmelser, der fastsætter mængdemæssige ændringer i forhold til referencemængderne såsom oprundingsmængder, delmængder, opadgående mængder eller andre mængdemæssige ændringer i henhold til kontraktens bestemmelser, bortset fra betalte erstatningsmængder, der er betalt inden den 17. juni 2025

([9]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/952/oj).

([10]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj).

([11]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1788 af 13. juni 2024 om fælles regler for de indre markeder for vedvarende gas, naturgas og brint, om ændring af direktiv (EU) 2023/1791 og om ophævelse af direktiv 2009/73/EF (EUT L, 2024/1788, 15.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1788/oj).

22) »oprundingsmængder«: de mængder naturgas, der lægges til den årlige kontraherede mængde i et givet år for at give mulighed for, at den sidste last kan oprundes til en hel last

23) »delmængder«: de mængder naturgas, der overføres til efterfølgende kontraktår, hvis den mængde, der er leveret i løbet af et år, er enten større eller mindre end den justerede årlige kontraherede mængde efter justeringer; sådanne mængder kan være enten positive eller negative

24) »opadgående mængder«: de mængder naturgas, der kan lægges til den årlige kontraherede mængde på grundlag af forsyningskontrakter, hvis en part i en forsyningskontrakt ønsker det

25) »betalte erstatningsmængder«: de mængder naturgas, som en køber har ret til eller er forpligtet til at modtage og betale for i efterfølgende perioder, under overholdelse af de mængder, der som minimum skal modtages eller betales for (»take or pay«) og for at kompensere for eventuelle mangler i de kontraherede mængder, som ikke er modtaget i tidligere perioder, som det fremgår af den langfristede forsyningskontrakt

26) »leveringsplan«: den tidsplan eller plan, der er aftalt mellem parterne i en gasforsyningskontrakt, hvori angives de mængder naturgas, som en sælger skal levere, og som en køber skal modtage i løbet af bestemte tidsintervaller, herunder tidspunkt, sted og leveringsbetingelser, som fastsat i en forsyningskontrakt eller eventuelle tilknyttede driftsprocedurer

27) »nominering«: en nominering som defineret i artikel 2, nr. 8), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1789 ([12])

28) »olie«: råolie, naturgaskondensater, raffinaderiråmaterialer, additiver og oxygenater samt andre kulbrinter og olieprodukter henhørende under KN-kode 2709 og 2710

29) »produktionsland«: det land, hvor naturgassen udvindes, uanset om denne naturgas efterfølgende er gjort flydende eller genforgasset i et andet land; hvis naturgas, der udvindes i andre lande end Den Russiske Føderation, gøres flydende eller genforgasses i Den Russiske Føderation, betragtes Den Russiske Føderation som produktionsland.

KAPITEL II

TRINVIST FORBUD MOD IMPORT AF NATURGAS FRA DEN RUSSISKE FØDERATION

Artikel 3

Forbud mod import af naturgas fra Den Russiske Føderation

1. Import via rørledninger af naturgas i gasformig tilstand (»rørledningsgas«), der har oprindelse i eller eksporteres direkte eller indirekte fra Den Russiske Føderation, er forbudt, medmindre en af de midlertidige undtagelser fastsat i artikel 4 finder anvendelse.

2. Import af LNG, der har oprindelse i eller eksporteres direkte eller indirekte fra Den Russiske Føderation, eller som stammer fra naturgas i gasformig tilstand udvundet i Den Russiske Føderation, er forbudt, medmindre en af de midlertidige undtagelser fastsat i artikel 4 finder anvendelse. Dette forbud finder også anvendelse på LNG, der har oprindelse i eller eksporteres direkte eller indirekte fra Den Russiske Føderation, eller som stammer fra naturgas i gasformig tilstand udvundet i Den Russiske Føderation, og er indeholdt i blandinger.

Artikel 4

Midlertidig undtagelse for eksisterende forsyningskontrakter

1. Forbuddet i henhold til artikel 3, stk. 1, finder anvendelse fra den 17. juni 2026 og forbuddet i henhold til artikel 3, stk. 2, fra den 25. april 2026, hvor det over for de tilladelsesudstedende myndigheder kan påvises, at den relevante import foretages i henhold til en kortfristet forsyningskontrakt, der er indgået inden den 17. juni 2025 og ikke efterfølgende er ændret, medmindre ændringen er omfattet af nærværende artikels stk. 5.

([12]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1789 af 13. juni 2024 om de indre markeder for vedvarende gas, naturgas og brint, om ændring af forordning (EU) nr. 1227/2011, (EU) 2017/1938, (EU) 2019/942 og (EU) 2022/869 og afgørelse (EU) 2017/684 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 715/2009 (EUT L, 2024/1789, 15.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1789/oj).

2. Forbuddet i henhold til denne forordnings artikel 3, stk. 1, finder anvendelse fra den 30. september 2027, hvor det over for de tilladelsesudstedende myndigheder kan påvises, at den relevante import foretages i henhold til en langfristet forsyningskontrakt, der er indgået inden den 17. juni 2025 og ikke efterfølgende er ændret, medmindre ændringen er omfattet af nærværende artikels stk. 5.

Hvor Kommissionen konstaterer en risiko for, at en medlemsstat ikke kan opfylde fyldningsmålet for 2027 for en underjordisk oplagring i henhold til artikel 6a i forordning (EU) 2017/1938, idet der tages hensyn til omstændighederne i forbindelse med risikoen for, at målet ikke nås, bekræfter Kommissionen denne risiko ved hjælp af en gennemførelsesafgørelse senest den 15. september 2027.

Hvor Kommissionen vedtager en gennemførelsesafgørelse i henhold til dette stykkes andet afsnit, finder forbuddet i henhold til nærværende forordnings artikel 3, stk. 1, først anvendelse fra den 1. november 2027 i den pågældende medlemsstat, hvor det over for de tilladelsesudstedende myndigheder kan påvises, at den relevante import foretages i henhold til en langsigtet forsyningskontrakt som omhandlet i nærværende stykkes første afsnit. Kommissionen underretter straks Europa-Parlamentet, Rådet og Gaskoordinationsgruppen, der er oprettet ved artikel 4 i forordning (EU) 2017/1938, om sin gennemførelsesafgørelse.

3. Forbuddet i henhold til artikel 3, stk. 2, finder anvendelse fra den 1. januar 2027, hvor det over for de tilladelsesudstedende myndigheder kan påvises, at den relevante import foretages i henhold til en langfristet forsyningskontrakt, der er indgået inden den 17. juni 2025 og ikke efterfølgende er ændret, medmindre ændringen er omfattet af nærværende artikels stk. 5.

4. Forbuddet i henhold til artikel 3 finder anvendelse fra den 30. september 2027 eller, hvis Kommissionen har vedtaget en gennemførelsesafgørelse i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2, fra den 1. november 2027, hvor det over for de tilladelsesudstedende myndigheder kan påvises:

a) at den relevante import foretages i henhold til en kortfristet forsyningskontrakt om levering til en indlandsstat, som er nødvendig for at opfylde den langfristede forsyningskontrakt i henhold til litra b), og

b) at der eksisterer en langfristet forsyningskontrakt om levering til en indlandsstat med henblik på import af rørledningsgas,

   i) som blev indgået inden den 17. juni 2025 og ikke efterfølgende er ændret, medmindre ændringen er omfattet af nærværende artikels stk. 5

   ii) som vedrører gasforsyninger, der har oprindelse i eller eksporteres direkte eller indirekte fra Den Russiske Føderation, og

   iii) for hvilken leveringen ved det oprindelige leveringspunkt ved grænsen mellem Unionen og et tredjeland ikke længere kan foretages.

5. De midlertidige undtagelser i stk. 1, 2, 3 og 4 gælder også for eksisterende forsyningskontrakter, der ændres som følger:

a) mindskelse af de kontraherede mængder

b) nedsættelse af priser og gebyrer

c) ændring af fortrolighedsklausuler

d) ændring af operationelle procedurer såsom kommunikationsprocedurer

e) ændring af de kontraherende parters adresser

f) overførsel af kontraktmæssige forpligtelser mellem tilknyttede virksomheder

g) ændringer, der er påkrævet som følge af retslige procedurer eller voldgiftsprocedurer, eller

h) for indlandsstater, ændringer af nationale leveringspunkter.

6. De mængder, der importeres i overensstemmelse med stk. 1, 2, 3 og 4, må ikke overstige de kontraherede mængder.

KAPITEL III

FORUDGÅENDE TILLADELSE TIL IMPORT OG INDSENDELSE OG UDVEKSLING AF RELEVANTE OPLYSNINGER

Artikel 5

Forudgående tilladelse til import og indsendelse af relevante oplysninger

1. Hvis der anmodes om en midlertidig undtagelse i henhold til artikel 4, er import betinget af forudgående tilladelse. De tilladelsesudstedende myndigheder skal gives alle de oplysninger, der er nødvendige for at vurdere, om betingelserne i artikel 4 er opfyldt.

2. De i stk. 1 omhandlede oplysninger skal som minimum omfatte følgende:

a) datoen for indgåelsen af gasforsyningskontrakten

b) gasforsyningskontraktens varighed

c) de kontraherede mængder, herunder alle opadgående eller nedadgående fleksibilitetsrettigheder

d) identiteten af parterne i gasforsyningskontrakten, herunder registrerings- og identifikationsnummeret (EORI-nummeret) for parter, der er registreret i Unionen

f) for import af LNG, likvefaktionsstedet og den første afskibningshavn

e) for blandinger, dokumentation for de mængder naturgas, der har oprindelse i eller eksporteres direkte eller indirekte fra Den Russiske Føderation, og mængderne af naturgas fra andre oprindelseslande indeholdt i blandingen og oplysninger, der fastlægger blandingsprocessen

g) leveringspunkterne, herunder eventuel fleksibilitet med hensyn til leveringspunktet, og

h) enhver ændring af gasforsyningskontrakten med angivelse af indholdet af og datoen for ændringen, bortset fra ændringer, der udelukkende vedrører gasprisen.

Hvis der anmodes om en midlertidig undtagelse i henhold til artikel 4, og prisen på naturgassen blev ændret den 17. juni 2025 eller senere, skal de oplysninger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, omfatte oplysninger om prisændringen.

De i stk. 1 omhandlede oplysninger skal forelægges den tilladelsesudstedende myndighed senest en måned før indførslen af naturgas i Unionens toldområde. Samme frist gælder for blandinger, der indeholder naturgas, som har oprindelse i eller eksporteres direkte eller indirekte fra Den Russiske Føderation.

3. Import af naturgas fra et andet produktionsland end Den Russiske Føderation er betinget af forudgående tilladelse, bortset fra import, der er omfattet af stk. 4. De tilladelsesudstedende myndigheder i den medlemsstat, hvor naturgassen skal overgå til fri omsætning, skal gives alle de oplysninger, der er nødvendige for at fastslå produktionslandet for den pågældende naturgas, senest fem arbejdsdage før dens indførsel i Unionens toldområde.

4. En undtagelse fra den forudgående tilladelse, der er fastsat i stk. 3, finder anvendelse, hvis naturgas importeres fra et land, der producerer naturgas og har eksporteret mere end 5 mia. m^3 naturgas til Unionen i 2024 og

a) har forbudt import af naturgas, der har oprindelse i eller eksporteres direkte eller indirekte fra Den Russiske Føderation, eller anvender andre restriktive foranstaltninger vedrørende sådan gas, eller

b) ikke har nogen gasinfrastruktur, der gør det muligt at importere LNG eller rørledningsgas.

Senest fem arbejdsdage efter datoen for denne forordnings ikrafttræden udarbejder Kommissionen ved hjælp af en gennemførelsesafgørelse en liste over lande, der opfylder betingelserne i første afsnit.

Kommissionen overvåger, hvorvidt betingelserne fastsat i dette stykkes første afsnit fortsat er opfyldt, og ajourfører listen uden unødigt ophold i overensstemmelse hermed på grundlag af oplysningerne fra de tilladelsesudstedende myndigheder eller, hvor det er relevant, toldmyndighederne og fra EU-organer i henhold til artikel 7, stk. 2.

Kommissionen kan ved hjælp af en gennemførelsesafgørelse tilbagekalde undtagelsen for forudgående tilladelse, der er fastsat i dette stykkes første afsnit, hvis de tilladelsesudstedende myndigheder eller, hvor det er relevant, toldmyndighederne konstaterer et eller flere tilfælde af omgåelse af forbuddene i artikel 3 begået af eksportører fra et land som omhandlet i dette stykkes første afsnit, eller hvis Kommissionen har grund til at antage, at myndighederne i eksportlande ikke griber ind på behørig vis over for omgåelsespraksis.

5. De tilladelsesudstedende myndigheder, toldmyndighederne og andre myndigheder, der er involveret i overvågningen omhandlet i artikel 6 og 7, kan, hvis de anser de oplysninger, der er givet under proceduren for forudgående tilladelse, for at være utilstrækkelige til at vurdere, hvorvidt bevillingen skal gives, anmode om mere detaljerede oplysninger. De kan også basere sig på oplysninger fra andre kilder. De tilladelsesudstedende myndigheder kan navnlig kræve fremlæggelse af den fulde ordlyd af visse bestemmelser i gasforsyningskontrakten eller hele teksten til gasforsyningskontrakten, bortset fra prisoplysninger, navnlig hvor visse kontraktbestemmelser er indbyrdes forbundne, eller hvor fuldt kendskab til kontraktbestemmelsernes udformning er afgørende for vurderingen.

Hvis de fremlagte oplysninger ikke er entydige, nægter toldmyndighederne at lade de relevante varer overgå til fri omsætning.

Kommissionen offentliggør i tæt samarbejde med de tilladelsesudstedende myndigheder og, hvor det er relevant, toldmyndighederne vejledning med yderligere oplysninger vedrørende proceduren for forudgående tilladelse og passende typer af dokumenter og beviser, der skal fremlægges.

6. De tilladelsesudstedende myndigheder og toldmyndighederne kontrollerer de beviser, der er fremlagt for at fastslå produktionslandet, og anmoder, hvor det er hensigtsmæssigt, om yderligere oplysninger, som kan omfatte, men ikke er begrænset til, dokumentation for opstrømslevering, såsom offentligt tilgængelig satellitsporing af LNG-ladninger eller sporingsoplysninger fra Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed.

7. Naturgas, der skal importeres til Unionen over grænser eller via sammenkoblingslinjer eller sammenkoblingspunkter mellem Unionen og Den Russiske Føderation eller Belarus eller via rørledninger, som forbinder Den Russiske Føderation med Unionen og løber gennem tredjelande uden at have indfødningspunkter mellem Den Russiske Føderation og Unionen, antages at blive eksporteret direkte eller indirekte fra Den Russiske Føderation.

8. Det antages, at naturgas, der importeres til Unionen via sammenkoblingspunktet Strandzha 1, er eksporteret direkte eller indirekte fra Den Russiske Føderation, medmindre de tilladelsesudstedende myndigheder senest syv arbejdsdage før indførslen af den pågældende gas i Unionens toldområde gives utvetydige beviser for, at naturgassens produktionsland ikke er Den Russiske Føderation.

9. Hvis ændringer vedrørende gasinfrastruktur eller handelsmønstre fører til en situation, hvor andre sammenkoblingspunkter end Strandzha 1 forbinder Unionen med rørledningssystemer, der transporterer betydelige mængder naturgas, der har oprindelse i eller eksporteres direkte eller indirekte fra Den Russiske Føderation, finder stk. 8 tilsvarende anvendelse på naturgas, der importeres via disse sammenkoblingspunkter. Kommissionen udpeger de relevante sammenkoblingspunkter ved hjælp af en gennemførelsesafgørelse fra Kommissionen.

10. Hvis naturgas transporteres gennem Unionen fra et tredjeland til et andet tredjeland under en transitprocedure i overensstemmelse med EU-toldkodeksen, herunder med henblik på oplagring i henhold til toldoplagsregler, underrettes de tilladelsesudstedende myndigheder og, hvor det er relevant, toldmyndighederne senest fem arbejdsdage før den planlagte transit om:

a) produktionslandet for den naturgas, der skal transporteres under en transitprocedure, medmindre sådanne oplysninger ikke foreligger

b) de planlagte eller faktiske nomineringsplaner med angivelse af mængde, tidsplan og indfødnings- og udtagspunkter for den gas, der er i transit, med daglig detaljeringsgrad, hvor det er relevant

c) mængder og leveringspunkter i gasforsyningskontrakterne, og

d) kontrakten mellem sælgeren eller køberen eller en eventuel mellemliggende enhed og de relevante transmissionssystemoperatører i Unionen, hvor det er relevant.

De tilladelsesudstedende myndigheder kontrollerer, at dataene er konsistente og udveksler, hvor det er relevant, straks de modtagne oplysninger med toldmyndighederne.

11. Hvis operatører oplagrer naturgas, der har oprindelse i eller eksporteres direkte eller indirekte fra Den Russiske Føderation, i midlertidig oplagring eller under en transit- eller toldoplagsprocedure i henhold til EU-toldkodeksen på Unionens område, skal medlemsstaterne have indført passende overvågnings- og håndhævelsesmekanismer for at sikre, at tredjelandes anvendelse af EU oplagring ikke udgør nogen risiko for den nationale eller regionale forsyningssikkerhed eller for opfyldelsen af de oplagringsforpligtelser, der er fastsat i artikel 6a-6d i forordning (EU) 2017/1938, og give Kommissionen relevante oplysninger.

Artikel 6

Effektiv overvågning og rapportering

1. Toldmyndighederne og, hvor det er relevant, de kompetente myndigheder og de regulerende myndigheder, Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) og Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ACER) sikrer effektiv overvågning af bestemmelserne i kapitel II og, hvor det er nødvendigt, gør fuld brug af deres håndhævelsesbeføjelser og arbejder tæt sammen med andre relevante nationale myndigheder, myndigheder fra andre medlemsstater, EU-myndigheder og Kommissionen.

2. Ved udøvelsen af deres beføjelser skal de tilladelsesudstedende myndigheder og toldmyndighederne håndhævelsen fokusere på sammenkoblingspunkter, LNG-faciliteter eller transitrørledninger, hvor risikoen for omgåelse er høj, for eksempel hvor import ankommer fra tredjelande, som også handler med naturgas, der har oprindelse i eller eksporteres direkte eller indirekte fra Den Russiske Føderation, eller som eksporterer naturgas fra produktionsfaciliteter, der delvis ejes af selskaber fra Den Russiske Føderation. Ved hjælp af mekanismen til samarbejde mellem myndigheder i henhold til artikel 7 tilpasser myndighederne, hvor det er nødvendigt, deres håndhævelsesprioriteter for at imødegå potentiel omgåelsespraksis, der er konstateret under gennemførelsen af denne forordning. Kommissionen overvåger i samarbejde med medlemsstaterne de samlede mængder naturgas, som importeres gennem tredjelande, med henblik på at vurdere potentielle risici for omgåelse af artikel 3 og 4.

Artikel 7

Samarbejde og udveksling af oplysninger

1. Den tilladelsesudstedende myndighed er toldmyndigheden, medmindre en medlemsstat udpeger en anden myndighed til dette formål. Hvis en medlemsstat udpeger en anden myndighed end toldmyndigheden som tilladelsesudstedende myndighed, underretter den pågældende medlemsstat Kommissionen herom.

2. De tilladelsesudstedende myndigheder samarbejder og udveksler de modtagne oplysninger om import af naturgas med de regulerende myndigheder, de kompetente myndigheder og, hvor det er relevant, toldmyndighederne samt med OLAF, EPPO, ACER og Kommissionen, i overensstemmelse med deres respektive opgaver, ansvarsområder og kompetencer og så vidt det er muligt, for at sikre en effektiv vurdering af, om betingelserne i artikel 3 og 4 er opfyldt. De udveksler navnlig oplysninger om potentiel omgåelsespraksis, der er konstateret under gennemførelsen af denne forordning.

3. De tilladelsesudstedende myndigheder og, hvor det er relevant, toldmyndighederne giver Kommissionen relevante oplysninger, som gør det muligt for den at overvåge, om de særlige betingelser, der er beskrevet i artikel 4, stk. 1, 2, 3, 4 og 5, fortsat er opfyldt. I denne forbindelse overvåger Kommissionen navnlig, hvorvidt nævnte bestemmelser anvendes til omgåelse.

4. Ud over de oplysninger, der gives i overensstemmelse med stk. 3, underretter de tilladelsesudstedende myndigheder og, hvor det er relevant, toldmyndighederne hver måned de regulerende myndigheder, de kompetente myndigheder, ACER og Kommissionen om de centrale elementer vedrørende udviklingen i importen af naturgas, der har oprindelse i eller eksporteres direkte eller indirekte fra Den Russiske Føderation, såsom mængder, der importeres i henhold til lang- eller kortfristede kontrakter, indfødningspunkter eller kontraktpartnere. Disse oplysninger omfatter også centrale udviklinger vedrørende naturgas, der har oprindelse i eller eksporteres direkte eller indirekte fra Den Russiske Føderation, og som indføres til Unionen under en transitprocedure som omhandlet i artikel 5, stk. 10.

5. De tilladelsesudstedende myndigheder og, hvor det er relevant, toldmyndighederne fra forskellige medlemsstater udveksler, i det omfang det er nødvendigt, modtagne oplysninger om import af naturgas og samarbejder med hinanden for at sikre effektiv håndhævelse af denne forordning og undgå omgåelse. De benytter de eksisterende værktøjer og databaser, der gør det muligt effektivt at udveksle relevante oplysninger mellem nationale myndigheder i deres medlemsstat og myndighederne i andre medlemsstater, eller indfører sådanne værktøjer, hvor det er nødvendigt.

6. Senest den 1. juli 2026 og den 1. juli 2027 offentliggør ACER på grundlag af de data, der er modtaget i henhold til denne forordning, og oplysninger det er i besiddelse af, en rapport med en oversigt over kontrakter om levering af naturgas, der har oprindelse i eller eksporteres direkte eller indirekte fra Den Russiske Føderation, og en vurdering af diversificeringens indvirkning på energimarkederne. Hvor det er relevant, omfatter rapporten også oplysninger om naturgas, der har oprindelse i eller eksporteres direkte eller indirekte fra Den Russiske Føderation, og som indføres til Unionen inden for rammerne af en transitprocedure som omhandlet i artikel 5, stk. 10.

7. Kommissionen og ACER deler, hvis det er hensigtsmæssigt, relevante oplysninger, som de er i besiddelse af, om kontrakter om import af naturgas, der har oprindelse i eller eksporteres direkte eller indirekte fra Den Russiske Føderation, med de tilladelsesudstedende myndigheder og, hvor det er relevant, toldmyndighederne for at lette håndhævelsen af denne forordning.

8. Hvor det er relevant for opfyldelsen af forpligtelserne om udveksling af oplysninger i overensstemmelse med denne artikel, finder Rådets forordning (EF) nr. 515/97 ([13]) tilsvarende anvendelse.

Artikel 8

Sanktioner

1. Medlemsstaterne fastsætter sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, for manglende overholdelse af artikel 3, 4 eller 5.

2. Maksimumssanktionen for juridiske personer skal være mindst:

a) 3,5 % af virksomhedens samlede globale årlige omsætning i det foregående regnskabsår

b) 40 mio. EUR, eller

c) 300 % af den anslåede transaktionsomsætning, som beregnes på grundlag af mængden af den pågældende naturgas og day-ahead-kontraktpriserne på TTF-markedet.

Maksimumssanktionen for fysiske personer skal være mindst 2,5 mio. EUR.

3. Hvis en medlemsstats retssystem ikke giver de kompetente myndigheder beføjelse til uafhængigt at pålægge administrative bøder, kan denne artikel anvendes på en sådan måde, at bødeproceduren indledes af den kompetente myndighed, og bøden pålægges af den kompetente nationale domstol, samtidig med at det sikres, at disse retsmidler er effektive, og at deres virkning svarer til virkningen af administrative bøder, som pålægges af tilsynsmyndighederne. De bøder, der pålægges, skal under alle omstændigheder være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

4. Medlemsstaterne giver senest den 4. februar 2028 Kommissionen meddelelse om gældende nationale bestemmelser, som sikrer gennemførelsen af denne artikel, og underretter straks Kommissionen om alle senere ændringer, der berører dem.

KAPITEL IV

NATIONALE DIVERSIFICERINGSPLANER

Artikel 9

Nationale diversificeringsplaner for naturgas

1. Hver medlemsstat udarbejder en plan, der beskriver foranstaltninger til og milepæle og potentielle hindringer for diversificering af deres gasforsyninger (»national diversificeringsplan for naturgas«) med henblik på at standse al import af naturgas, der har oprindelse i eller eksporteres direkte eller indirekte fra Den Russiske Føderation, inden for fristerne i henhold til artikel 3 og 4.

2. Nationale diversificeringsplaner for naturgas skal omfatte alle følgende elementer:

a) tilgængelige oplysninger om mængderne af import af naturgas, der har oprindelse i eller eksporteres direkte eller indirekte fra Den Russiske Føderation i henhold til eksisterende forsyningskontrakter

([13]) Rådets forordning (EF) nr. 515/97 af 13. marts 1997 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og om samarbejde mellem disse og Kommissionen med henblik på at sikre den rette anvendelse af told- og landbrugsbestemmelserne (EFT L 82 af 22.3.1997, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1997/515/oj).

b) en klar beskrivelse af eksisterende støtteforanstaltninger og planlagte støtteforanstaltninger på nationalt plan med henblik på erstatning af naturgas, der har oprindelse i eller eksporteres direkte eller indirekte fra Den Russiske Føderation, herunder de mængder, der forventes udfaset, milepæle og en tidsplan for gennemførelsen og, hvor sådanne findes, de påtænkte muligheder med hensyn til alternative forsyninger og forsyningsruter. Sådanne foranstaltninger kan omfatte anvendelse af AggregateEU-platformen oprettet i henhold til artikel 42 i forordning (EU) 2024/1789, foranstaltninger til støtte for energiselskabers diversificeringsindsats, samarbejde i regionale grupper såsom Gruppen på Højt Plan vedrørende Energiforbindelser i Central- og Sydøsteuropa, identifikation af alternativer til import af naturgas ved hjælp af elektrificering, energitilstrækkelighed, energieffektivitetsforanstaltninger, fremme af produktionen af biogas, biomethan og ren brint, udbredelse af vedvarende energi, frivillige foranstaltninger til reduktion af efterspørgslen eller muligheder i andre medlemsstater for at lette diversificering af forsyningen

c) identifikation af eventuelle tekniske, kontraktmæssige eller lovgivningsmæssige hindringer for erstatning af naturgas, der har oprindelse i eller eksporteres direkte eller indirekte fra Den Russiske Føderation, og de muligheder, der findes for at overvinde disse hindringer.

3. Medlemsstaterne forelægger senest den 1. marts 2026 Kommissionen deres nationale diversificeringsplaner for naturgas, idet modellen i bilag I anvendes.

4. Kommissionen understøtter, hvis det er hensigtsmæssigt, udarbejdelsen og gennemførelsen af de nationale diversificeringsplaner for naturgas, herunder ved at stille bedste praksis og teknisk bistand til rådighed. I overgangsperioden for eksisterende forsyningskontrakter i henhold til denne forordnings artikel 4 koordinerer Kommissionen med medlemsstaterne i deres diversificeringsindsats for at identificere alternative forsyningskilder. Nye forsyninger vil også kunne kompensere for mistede indtægter ved at udnytte den eksisterende infrastruktur, der tidligere er blevet anvendt til transit af naturgas, der har oprindelse i eller eksporteres direkte eller indirekte fra Den Russiske Føderation. Medlemsstaterne aflægger regelmæssigt rapport til Gaskoordinationsgruppen, om de fremskridt, der er gjort med udarbejdelsen, vedtagelsen og gennemførelsen af deres nationale diversificeringsplaner for naturgas. Kommissionen vurderer på grundlag af de nationale diversificeringsplaner for naturgas, gennemførelsen af udfasningen af naturgas, der har oprindelse i eller eksporteres direkte eller indirekte fra Den Russiske Føderation, og aflægger rapport herom til Gaskoordinationsgruppen som fastsat i artikel 17 i forordning (EU) 2017/1938.

Artikel 10

Nationale diversificeringsplaner for olie (råolie og olieprodukter)

1. En medlemsstat, der modtager import af olie, der har oprindelse i eller eksporteres direkte eller indirekte fra Den Russiske Føderation, udarbejder en plan, der beskriver foranstaltninger til og milepæle og potentielle hindringer for diversificering af medlemsstatens olieforsyninger (»national diversificeringsplan for olie«), med henblik på at standse al import af olie, der har oprindelse i eller eksporteres direkte eller indirekte fra Den Russiske Føderation, inden udgangen af 2027.

2. Nationale diversificeringsplaner for olie skal omfatte alle følgende elementer:

a) tilgængelige oplysninger om mængden af import af olie, der har oprindelse i eller eksporteres direkte eller indirekte fra Den Russiske Føderation i henhold til eksisterende forsyningskontrakter

b) de planlagte foranstaltninger på nationalt plan med henblik på erstatning af olie, der har oprindelse i eller eksporteres direkte eller indirekte fra Den Russiske Føderation, herunder de mængder, der forventes udfaset, milepæle og en tidsplan for gennemførelsen og muligheder med hensyn til alternative forsyninger, forsyningsruter og energikilder samt andre medlemsstaters muligheder for at lette diversificeringen af forsyningen

c) foranstaltninger, der er indført og planlagt på nationalt plan for at sikre gennemsigtighed og sporbarhed vedrørende olie, der har oprindelse i eller eksporteres direkte eller indirekte fra Den Russiske Føderation, for så vidt det er muligt, herunder foranstaltninger til kontrol af mulig ommærket import

d) mulige forbud på nationalt plan mod import af olie, der har oprindelse i eller eksporteres direkte eller indirekte fra Den Russiske Føderation

e) de eventuelle tekniske, kontraktmæssige eller lovgivningsmæssige hindringer for erstatning af olie, der har oprindelse i eller eksporteres direkte eller indirekte fra Den Russiske Føderation, og de muligheder, der findes for at overvinde disse hindringer.

3. Medlemsstaterne forelægger senest den 1. marts 2026 Kommissionen deres nationale diversificeringsplaner for olie, idet modellen i bilag II anvendes. Kommissionen offentliggør en ikkefortrolig udgave af de planer, som den har modtaget fra medlemsstaterne, senest en måned efter forelæggelsen af planerne.

4. Kommissionen understøtter, hvis det er hensigtsmæssigt, udarbejdelsen og gennemførelsen af de nationale diversificeringsplaner for olie, herunder ved at stille bedste praksis og teknisk bistand til rådighed. Kommissionen yder bistand til samarbejdet mellem medlemsstaterne, når de gennemfører deres nationale diversificeringsplaner for olie. Kommissionen vurderer indvirkningen af en mulig fremskyndet indstilling af olieimport på de medlemsstater, der er mest berørt af en fuldstændig udfasning af russiske olieforsyninger. Den samarbejder aktivt med de direkte berørte og andre relevante medlemsstater om løsninger for at minimere mulige risici, som er identificeret i vurderingen. Medlemsstaterne aflægger regelmæssigt rapport til Koordinationsgruppen for Olie, der er oprettet ved artikel 17 i Rådets direktiv 2009/119/EF ([14]), om de fremskridt, der er gjort med hensyn til udarbejdelsen, vedtagelsen og gennemførelsen af deres nationale diversificeringsplaner for olie.

5. Hvis der i en national diversificeringsplan for olie konstateres en risiko for, at udfasningen af olie, der har oprindelse i eller eksporteres direkte eller indirekte fra Den Russiske Føderation, inden udgangen af 2027 ikke kan nås, fremsætter Kommissionen efter at have vurderet den relevante nationale diversificeringsplan og inden for tre måneder efter forelæggelsen heraf en henstilling til den pågældende medlemsstat om, hvordan udfasningen kan gennemføres rettidigt, og offentliggør denne henstilling. Efter modtagelsen af denne henstilling ajourfører den pågældende medlemsstat sin nationale diversificeringsplan for olie inden for en frist på tre måneder under hensyntagen til Kommissionens henstilling.

KAPITEL V

OVERVÅGNING AF GASFORSYNINGSSIKKERHED

Artikel 11

Ændring af forordning (EU) 2017/1938

I forordning (EU) 2017/1938 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 2 tilføjes følgende numre:

»33) »take or pay-bestemmelse«: en kontraktbestemmelse, der forpligter køberen til at tage imod levering af eller alternativt betale for en bestemt minimumsmængde gas inden for en given periode, uanset om gassen rent faktisk modtages

34) »deliver or pay-bestemmelse«: en kontraktbestemmelse, der forpligter sælgeren til at betale en kontraktmæssig bøde i tilfælde af manglende levering af gas.«

2) I artikel 14, stk. 6, foretages følgende ændringer:

a) I første afsnit tilføjes som litra c):

»c) Kommissionen og de berørte kompetente myndigheder følgende oplysninger vedrørende gasforsyningskontrakter for gas, der har oprindelse i eller eksporteres direkte eller indirekte fra Den Russiske Føderation:

i) de oplysninger, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2026/261 (*).

ii) oplysninger om de mængder, der skal leveres og modtages, herunder eventuel fleksibilitet i henhold til take or pay-bestemmelser eller deliver or pay-bestemmelser

iii) leveringsplaner (LNG) eller nomineringer (rørledningsgas)

iv) eventuel kontraktmæssig fleksibilitet med hensyn til de årlige kontraherede mængder, herunder erstatningsmængder

([14]) Rådets direktiv 2009/119/EF af 14. september 2009 om forpligtelse for medlemsstaterne til at holde minimumslagre af råolie og/eller olieprodukter (EUT L 265 af 9.10.2009, s. 9, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/119/oj).

v) betingelserne for suspension eller standsning af gasleverancer, herunder bestemmelser om force majeure

vi) oplysninger om, hvilken ret der gælder for kontrakten, og hvilken voldgiftsmekanisme der er valgt

vii) centrale elementer i andre kommercielle aftaler, der er relevante for gennemførelsen af gasforsyningskontrakten, undtagen prisoplysninger.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2026/261 af 26. januar 2026 om udfasning af importen af russisk naturgas og forberedelse af udfasning af russisk olieimport, forbedring af overvågningen af potentiel energiafhængighed og ændring af forordning (EU) 2017/1938 (EUT L, 2026/261, 2.2.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2026/261/oj).«

b) Følgende afsnit tilføjes:

»De oplysninger, der er omhandlet i første afsnits litra c), gives senest den 4. marts 2026 og for hver kontrakt i et opdelt format, herunder den fuldstændige ordlyd af relevante tekstdele, undtagen prisoplysninger, navnlig hvor det fulde kendskab til kontraktbestemmelsernes udformning er afgørende for vurderingen af gasforsyningssikkerheden, eller hvor visse kontraktbestemmelser er indbyrdes forbundne.

Udbydere af LNG-terminaltjenester giver Kommissionen oplysninger om tjenester bestilt af kunder fra Den Russiske Føderation eller af kunder kontrolleret af virksomheder fra Den Russiske Føderation, herunder kontraherede tjenester, berørte mængder og kontraktvarighed.«

3) Artikel 17, stk. 2, erstattes med følgende:

»Kommissionen overvåger løbende Unionens energisystem med hensyn til dets eksponering for forsyninger, også via tredjelande, af gas, der har oprindelse i eller eksporteres direkte eller indirekte fra Den Russiske Føderation, navnlig på grundlag af de oplysninger, der meddeles Kommissionen og de kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 14, stk. 6, litra c).

Kommissionen vurderer gennemførelsen af udfasningen af gas, der har oprindelse i eller eksporteres direkte eller indirekte fra Den Russiske Føderation, i henhold til forordning (EU) 2026/261 på nationalt og regionalt plan og på EU-plan på grundlag af de nationale diversificeringsplaner for gas, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 9 og rapporterer sin vurdering til Gaskoordinationsgruppen.

Kommissionen offentliggør på grundlag af den vurdering, der er omhandlet i stk. 3, en årlig rapport, der skal give et samlet overblik over de fremskridt, som medlemsstaterne har gjort med gennemførelsen af deres nationale diversificeringsplaner for gas.

Hvor det er relevant, kan Kommissionen inden for tre måneder efter forelæggelsen af en national diversificeringsplan for gas udstede en henstilling, hvori den udpeger eventuelle tiltag og foranstaltninger til at sikre en sikker diversificering af gasforsyningen og en rettidig udfasning af gas, der har oprindelse i eller eksporteres direkte eller indirekte fra Den Russiske Føderation.

Efter denne henstilling ajourfører den berørte medlemsstat sin nationale diversificeringsplan for gas inden for en frist på tre måneder under hensyntagen til Kommissionens henstilling.«

KAPITEL VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 12

Tavshedspligt

1. Enhver fortrolig oplysning, der modtages, udveksles eller videregives i overensstemmelse med denne forordning, er underlagt de i denne artikel omhandlede krav vedrørende tavshedspligt.

2. Tavshedspligten gælder for alle personer, der arbejder eller har arbejdet for de myndigheder, der deltager i gennemførelsen af denne forordning, og for enhver fysisk eller juridisk person, som de relevante myndigheder har delegeret deres beføjelser til, herunder revisorer og sagkyndige, der har indgået en kontrakt med disse myndigheder.

3. Oplysninger, der er omfattet af tavshedspligt, må ikke videregives, undtagen i medfør af bestemmelser fastsat i EU-retten eller national ret.

4. Alle oplysninger, der udveksles mellem de relevante myndigheder eller medlemsstater i overensstemmelse med denne forordning, og som vedrører forretningsbetingelser eller driftsmæssige forhold eller andre økonomiske eller personlige anliggender, betragtes som fortrolige og er underlagt krav om tavshedspligt, undtagen hvor den relevante myndighed på det tidspunkt, hvor oplysningerne blev meddelt, har erklæret, at sådanne oplysninger kan videregives, hvor videregivelsen kræves i medfør af bestemmelser fastsat i EU-retten eller national ret, eller hvor sådan videregivelse er nødvendig i forbindelse med retssager.

Artikel 13

Overvågning

1. Kommissionen overvåger løbende udviklingen på Unionens energimarked, navnlig med hensyn til potentiel gasforsyningsafhængighed eller andre risici for energiforsyningssikkerheden forbundet med energiimport fra Den Russiske Føderation. Senest den 4. februar 2028 forelægger Kommissionen en rapport om gennemførelsen af denne forordning for Europa-Parlamentet og Rådet.

Denne rapport skal indeholde en vurdering af effektiviteten af proceduren for forudgående tilladelse fastsat i artikel 5. Den skal også indeholde oplysninger om mulige forsyningssikkerhedsspørgsmål forbundet med naturgas, der har oprindelse i eller eksporteres direkte eller indirekte fra Den Russiske Føderation, i Unionens lagre. Rapporten skal derudover indeholde en evaluering af effektiviteten af udvekslingen af oplysninger og samarbejdet mellem de relevante myndigheder i overensstemmelse med artikel 6 og artikel 7, stk. 2 og 5, og skal, hvor det er hensigtsmæssigt, indeholde henstillinger til forbedring af sådan udveksling af oplysninger og samarbejde.

2. I tilfælde af en pludselig og betydelig udvikling, der i alvorlig grad truer energiforsyningssikkerheden i en eller flere medlemsstater, og efter at der er erklæret en nødsituation i overensstemmelse med artikel 11 eller 12 i forordning (EU) 2017/1938, kan Kommissionen ved hjælp af en afgørelse midlertidigt helt eller delvis suspendere anvendelsen af nærværende forordnings kapitel II i en eller flere medlemsstater. I et sådant tilfælde kan Kommissionen kan også suspendere kravet om forudgående tilladelse i henhold til nærværende forordnings artikel 5, stk. 2. Kommissionens afgørelse skal indeholde visse betingelser, navnlig med henblik på at sikre, at enhver suspension er strengt begrænset til at imødegå truslen. Suspensionen skal begrænses til en varighed, der er strengt nødvendig for at dække tidsrummet, indtil der er tilstrækkelige forsyninger fra andre lande end Den Russiske Føderation til at dække efterspørgslen i Unionen. Den må ikke gives for mere end fire uger ad gangen og må kun fornys, hvis betingelserne for nødsituationen i henhold til artikel 11 i forordning (EU) 2017/1938 fortsat er til stede. Kun kortfristede forsyningskontrakter er tilladte under en midlertidig suspension i henhold til dette stykke. Kommissionen underretter medlemsstaterne og Gaskoordinationsgruppen om enhver sådan suspension og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, der begrunder suspensionen og enhver forlængelse heraf. Kommissionen præsenterer rapporten for Europa-Parlamentet, hvis den anmodes herom.

Artikel 14

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 3 finder anvendelse fra den 18. marts 2026, medmindre andet er fastsat i artikel 4.

Artikel 5 finder anvendelse fra den 18. februar 2026.

Denne forordning berører ikke anvendelsen af forbuddet vedrørende LNG i forordning (EU) nr. 833/2014, som finder anvendelse og skal overholdes uanset bestemmelserne i nærværende forordning.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. januar 2026.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
R. METSOLA	M. RAOUNA
Formand	*Formand*

BILAG I

Model — nationale diversificeringsplaner for naturgas

Denne model er udformet til de nationale myndigheder, der udarbejder en national diversificeringsplan som fastsat i artikel 9. Den skal indeholde følgende:

Generelle oplysninger

Navnet på den myndighed, der er ansvarlig for udarbejdelsen af planen	
Beskrivelse af gassystemet. Den skal indeholde en beskrivelse af: i) gasefterspørgslen ii) forsyningsmikset under hensyntagen til afhængigheden af russisk forsyning.	

Vigtigste oplysninger om importen af naturgas, der har oprindelse i eller eksporteres direkte eller indirekte fra Den Russiske Føderation til medlemsstaten

Henvisning til de enkelte kontrakter som meddelt af importørerne til de kompetente myndigheder og Kommissionen	
Hvor det er relevant, LNG-terminaltjenester bestilt af selskaber eller tilknyttede virksomheder fra Den Russiske Føderation	
Samlet kontraheret mængde naturgas, der har oprindelse i eller eksporteres direkte eller indirekte fra Den Russiske Føderation og skal leveres i medlemsstaten Kontraktmæssig fleksibilitet og leveringssted (sammenkoblingspunkt, importpunkt, LNG-terminal osv.)	

Beskrivelse af foranstaltningerne til erstatning af naturgas, der har oprindelse i eller eksporteres direkte eller indirekte fra Den Russiske Føderation

Beskrivelsen skal omfattende følgende elementer:

Diversificeringsmuligheder: i) alternative forsyninger ii) alternative forsyningsruter iii) aggregering af efterspørgslen	
Beskrivelse af foranstaltningen og dens mål, herunder mængder, der forventes at blive udfaset, og mellemliggende trin i tilfælde af en flertrinsforanstaltning	
Tidsplan for gennemførelse	
Foranstaltningernes indvirkning på energisystemet, herunder på strømningsmønstre, infrastrukturkapacitet, takster osv.	
Indvirkning på nabomedlemsstater	

Tekniske, kontraktmæssige eller lovgivningsmæssige hindringer for erstatning af naturgas, der har oprindelse i eller eksporteres direkte eller indirekte fra Den Russiske Føderation

Tekniske, kontraktmæssige eller lovgivningsmæssige hindringer	
Muligheder for at overvinde hindringer samt tidsplan	
Kategori	Erstatning af mængder, der skal udfases ([1])
Krævede oplysninger	Beskrivelse af eksisterende og planlagte foranstaltninger på nationalt plan til erstatning af de resterende mængder naturgas, der har oprindelse i eller eksporteres direkte eller indirekte fra Den Russiske Føderation: i) mængder, der forventes udfaset ved hver foranstaltning, ii) tidsplan for gennemførelsen (start-slut), iii) muligheder for alternative forsyninger og forsyningsruter
Rørledningsgas	
LNG	

([1]) Sådanne foranstaltninger kan omfatte anvendelse af platformen AggregateEU i henhold til artikel 42 i forordning (EU) 2024/1789, foranstaltninger til støtte for energiselskabers diversificeringsindsats, samarbejde i regionale grupper såsom Gruppen på Højt Plan vedrørende Energiforbindelser i Central- og Sydøsteuropa (CESEC), identifikation af alternativer til import af naturgas ved hjælp af elektrificering, energieffektivitetsforanstaltninger, fremme af produktionen af biogas, biomethan og ren brint, udbredelse af vedvarende energi eller frivillige foranstaltninger til reduktion af efterspørgslen.

BILAG II

Model — nationale diversificeringsplaner for olie

Denne model er udformet til de nationale myndigheder, der udarbejder en detaljeret national diversificeringsplan som fastsat i artikel 10. Den skal indeholde følgende:

Generelle oplysninger

Navnet på den myndighed, der er ansvarlig for udarbejdelsen af planen	
Beskrivelse af oliesystemet. Den skal indeholde en beskrivelse af: i) olieefterspørgslen ii) forsyningsmikset under hensyntagen til afhængigheden af russisk forsyning.	

Vigtigste oplysninger om importen af olie (råolie og olieprodukter), der har oprindelse i eller eksporteres direkte eller indirekte fra Den Russiske Føderation til medlemsstaten

Samlet kontraheret mængde olie, der har oprindelse i eller eksporteres direkte eller indirekte fra Den Russiske Føderation, der skal leveres i medlemsstaten Udløbsdato for kontraktmæssige forpligtelser	
Oplysninger om de forskellige interessenters identitet (sælger, importør og køber)	

Beskrivelse af foranstaltningerne til erstatning af olie, der har oprindelse i eller eksporteres direkte eller indirekte fra Den Russiske Føderation

Beskrivelsen skal omfattende følgende elementer:

Diversificeringsmuligheder: i) alternative forsyninger ii) alternative forsyningsruter	
Beskrivelse af foranstaltningen og dens mål, herunder mængder, der forventes at blive udfaset, og mellemliggende trin i tilfælde af en flertrinsforanstaltning Foranstaltninger, der er indført og planlagt på nationalt plan for at sikre gennemsigtighed og sporbarhed vedrørende olie, der har oprindelse i eller eksporteres direkte eller indirekte fra Den Russiske Føderation, for så vidt det er muligt, herunder foranstaltninger til kontrol af mulig ommærket import	
Tidsplan for gennemførelse	
Foranstaltningernes indvirkning på energisystemet, herunder på strømningsmønstre, infrastrukturkapacitet, takster osv.	
Indvirkning på nabomedlemsstater	

Tekniske, kontraktmæssige eller lovgivningsmæssige hindringer for erstatning af olie, der har oprindelse i eller eksporteres direkte eller indirekte fra Den Russiske Føderation

Tekniske, kontraktmæssige eller lovgivningsmæssige hindringer	
Muligheder for at overvinde hindringer samt tidsplan	